

[Skatteministerøen]

tionslån (Eurobonds) samt renter til kreditorer i lande uden for EF. Hvis man anvender alle undtagelserne, indsnævres kildeskatten stort set til at omfatte renter til private kreditorer i EF bortset fra Eurobonds.

Rentekildeskatten er en acontoskat for rentemodtageren. Kildeskatten fradrages i den endelige indkomstskat.

Der forudsættes en refusionsordning mellem medlemslandene.

2. Ændring af direktiv 77/799/EØF om gensidig bistand mellem medlemslandenes kompetente myndigheder inden for området direkte skatter og merværdiafgift.

Forslaget går ud på, at hvis en medlemsstat, der anmoder om oplysninger, kan godtgøre, at der foreligger en konkret begrundet formodning om skatteunddragelse, kan den medlemsstat, som anmodningen rettes til, ikke afslå at udlevere de ønskede oplysninger med henvisning til, at administrativ praksis stiller sig i vejen herfor.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål om meddelelse af orlov til og indkaldelse af stedfortræderen for folketingsmedlem Anker Jørgensen (S).

Formanden:

Den pågældende har søgt om orlov i henhold til forretningsordenens § 42, stk. 3, litra c.

Hvis ingen gør indsigelse, vil jeg betragte det som vedtaget, at der meddeles den pågældende orlov som ansøgt fra og med den 28. marts 1989, og at stedfortræderen indkaldes som midlertidigt medlem. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Indstilling fra Udvalget til Valgs Prøvelse.

Forhandling

Lizzie Lichtenberg (KF):

Folketinget har nu vedtaget at meddele orlov til 1 medlem af Folketinget og at indkalde stedfortræderen.

Som ordfører for Udvalget til Valgs Prøvelse skal jeg tillade mig at gøre indstilling om, at

stedfortræderen godkendes som midlertidigt medlem af Folketinget.

Hr. *Anker Jørgensen* er valgt i Vestre Storkreds, og i anledning af hans orlov indkaldes 1. stedfortræder for Socialdemokratiet i denne storkreds, cand. polit. *Mogens Camre*.

Udvalget til Valgs Prøvelse har i et møde i dag behandlet denne sag, og jeg kan herefter på udvalgets vegne afgive følgende:

Indstilling

Cand. polit. *Mogens Camre* godkendes som midlertidigt medlem af Folketinget fra og med den 28. marts 1989.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Udvalgets ovennævnte indstilling vedtoges enstemmigt med 99 stemmer.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Tredje behandling af lovforslag nr. L 211:

Forslag til lov om indfødsrets meddelelse.

Af indenrigsministeren (Thor Pedersen).

(Fremsat 15/2 89. Første behandling 22/2 89. Betænkning 9/3 89. Anden behandling 14/3 89).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Inger Harms (SF):

En ting kan man i hvert fald sige om Fremskridtspartiet, og det er, at det er konsekvent i sin politik over for udlændinge. Dets mål er at få samtlige ikkedanske statsborgere smidt ud af Danmark, så vidt jeg har forstået. Indtil partiet har fundet ud af, hvordan man gør det i praksis, stiller det forskellige forslag i Folketinget, bl.a. om, at udlændinge ikke må stemme til kommunalvalgene, og som noget helt nyt – jeg har i hvert fald ikke før oplevet det i min tid som formand for Indfødsretsudvalget – vil det nu stemme imod lovforslaget, hvori 815 personer søger om at blive danske statsborgere, 815 personer,

[Inger Harms]

der lever op til de kriterier, som et samlet Indfødsretsudvalg på Folketingets vegne har fastsat for at blive danske statsborgere.

Tidligere har partiet på trods heraf stillet ændringsforslag om, at visse tidligere straffede personer skulle udgå af lovforslaget, også til trods for, at kriterierne her var opfyldt. Vi har meget stramme regler for, hvornår tidligere straffede kan få dansk indfødsret; over 3 måneders fængsel giver udsættelse i 7 år, over 1 års fængsel giver udsættelse i 10 år. En af de ansøgere, Fremskridtspartiet ville have pillet ud af et af de tidligere fremsatte lovforslag, havde en ren straffeattest i de sidste 14 år og havde i øvrigt boet her i landet i 32 år.

Når jeg ser på de spørgsmål, som fru Tove Niemann har stillet i Indfødsretsudvalget – spørgsmål, der stærkt nærmer sig grænsen for ubehagelig og ulækker snagen i folks privatliv – er det chokerende tydeligt, at hun som Fremskridtspartiets medlem af udvalget overhovedet ikke har gjort sig den ulejlighed at sætte sig ind i de regler, tidligere kolleger før hende har vedtaget skulle være gældende. Det kan da ikke være sådan, at fru Tove Niemann har fået udleveret et eksemplar af de kriterier, der gjaldt, før vi ændrede på dem i 1983. Nej, sagen er nok den, at Fremskridtspartiet mener her at have fundet de vises sten til at tilrane sig vælgerstemmer ved at appellere til de lavere instinkter i den menneskelige natur.

Mon dog ikke Fremskridtspartiet har forregnet sig i sin iver? Mange af ansøgerne er født i Danmark; andre er født af en dansk mor eller har en dansk far og har opholdt sig her i landet det meste af livet; andre igen er ægtefæller til danske statsborgere gennem adskillige år og ønsker at få formalia i orden; 26 af ansøgningerne er nordiske brødre og søstre, som vi ynder at kalde dem ved forskellige festlige lejligheder, og som har boet her meget længere end de to år, som vi kræver. Dem kan Fremskridtspartiet altså heller ikke acceptere.

Der er 11 danske sydslesvigere, som nu har slået sig ned i det gamle land; der er nok nogle syd for grænsen, som vil kalde Fremskridtspartiets handle måde her for helt uanstændig.

Jeg tror ikke, det hjælper noget på Fremskridtspartiets holdning, at jeg står og raser her. Jeg håber blot, at den danske befolkning vil se sig om i familiekredsen, i omgangskredsen og på arbejdspladsen og så gøre op med sig selv,

om det virkelig er det, vi vil have: et Danmark for danskere – alle andre ud!

Jeg vil dog appellere til alle andre partier her i Folketinget om ikke at ryste på hånden nu, hvor vi igen skal se på de kriterier, der gælder for at blive danske statsborgere. Lad være med at se til Fremskridtspartiet, for lige meget hvor meget vi strammer, lige meget hvor store krav vi stiller, vil Fremskridtspartiet aldrig være tilfreds. Lad dog ikke et så fremmedhadsk parti som Fremskridtspartiet bestemme eller blot have indflydelse på vores politik over for indvandrerne. Lad os vise det parti, at det står for nogle holdninger, som ligger os andre utrolig fjært.

Tove Niemann (FP):

Der skal ikke herske tvivl om, at Fremskridtspartiet ønsker både indfødsretsloven og flygtningeloven strammet op.

I Det Fri Aktuelt den 14. marts 1989 kan man læse, at regeringen ønsker at spare over for vore folkepensionister. Der skal indføres betaling for sygehusophold, lægebesøg osv. – eller skat på sygdom, som Fremskridtspartiet kalder det. Vores faste overbevisning er, at vi først må bruge skatteydernes penge til vore egne borgere. Indvandrerne i Danmark koster efter de sidste opgørelser de danske skatteborgere 13 mia. kr. om året, men at det reelle tal ligger højere, kan der ikke herske tvivl om.

Da utrolig mange af de personer, der er optaget på lovforslag nr. L 211, modtager offentlig hjælp, stemmer Fremskridtspartiet imod lovforslaget.

Knud Lind (FP):

Folketinget har i adskillige år præmieret økonomiske flygtninge ved helt ukritisk at give dem dansk statsborgerskab i stedet for at sende dem retur til deres hjemland. De såkaldte økonomiske flygtninge koster hvert år milliarder af kroner i en sparetid med massearbejdsløshed, boligmangel og stor udlandsgæld.

Med de store økonomiske problemer, som Danmark har, kan vi ikke være socialkontor for alverdens folkeslag. Hvis den danske stat ikke havde de store udgifter i forbindelse med indvandringen, kunne vi f.eks. sætte folkepensionen gevaldigt op.

Mange af de udlændinge, som Folketinget bevilger dansk statsborgerskab, mister ikke de-

[Knud Lind]

res oprindelige statsborgerskab i deres fædreland, og Fremskridtspartiet ønsker at skærpe betingelserne for at opnå dansk statsborgerskab med baggrund i det gamle ordsprog »skik følge eller land fly«.

Dansk indfødsret gives jo til udlændinge, som lovligt har opholdt sig i Danmark i mindst 7 år. Udlændingene skal efter vores opfattelse have en ren straffeattest og må i øvrigt ikke være kendt af Interpol for begåede forbrydelser eller terrorisme, som vil kunne straffes efter dansk lovgivning.

Udlændingen skal kunne bevise, at han eller hun under sit ophold i Danmark på lovlig vis har været i stand til at sørge for sig og sine uden at ligge den danske stat til byrde.

Sådan mener jeg, og det burde resten af Folketinget også. Jeg mener også, at udlændinge, som søger dansk statsborgerskab, forinden skal have integreret sig i det danske samfund såvel sprogligt som kulturelt. Det må være en betingelse, hvis man ønsker at blive optaget i det danske samfund.

Når SF's ordfører kører frem med, at man nærmest har taget disse udlændinge som gidsler – og det er da også nok rigtigt, at der skulle være nogle enkelte, som egentlig også kunne få dansk indfødsret efter de regler og normer, som vi har stillet op – må jeg gøre opmærksom på, at det ansvar påhviler fru Inger Harms, for hvis fru Inger Harms havde set efter i grundloven, er hver eneste ansøgning om dansk indfødsret et selvstændigt lovforslag, og derfor kan fru Inger Harms blot, hvis alle 815 ved denne afstemning skulle blive fejtet af bordet, sortere dem fra, som fru Inger Harms godt ved at Fremskridtspartiet ikke ønsker. I øvrigt kunne man såmænd have stemt om samtlige 815, hvis det endelig var, for det er særskilte lovforslag.

Derfor står Fremskridtspartiet fast på den holdning, som vi har haft.

(Kort bemærkning).

Inger Harms (SF):

Jeg skal spørge fru Tove Niemann, hvor mange penge hun mener vi ville spare i Danmark ved ikke at vedtage dette lovforslag.

Jeg skal gøre hr. Knud Lind opmærksom på, at ud af 815 personer er kun 134 flygtninge, hvoraf langt, langt de fleste kommer fra Vietnam og har boet her i masser af år.

Jeg vil spørge, om man ikke finder det forkasteligt, at sydslesvigerne ikke kan få dansk statsborgerskab.

Så vil jeg lige pointere til allersidst, at de 815 er gennemgået efter de regler, som også Fremskridtspartiet har været med til at sætte op.

(Kort bemærkning).

Kirsten Lee (RV):

Hr. Knud Linds forvrøvede, udokumenterede påstande om indvandrere bør ikke stå uimodsagt. Må vi få dokumentation for hr. Knud Linds uhyrlige påstande? Den kan hr. Knud Lind ikke give, for den findes ikke.

(Kort bemærkning).

Henning Rasmussen (S):

Jeg vil gerne gøre tre bemærkninger. Den ene er, at formanden for udvalget naturligvis har ganske ret, når hun oplyser over for Folketinget, at vi i ét og alt i Indfødsretsudvalget følger de retningslinjer, der indtil for ganske kort tid siden var enighed om i hele Folketinget. Naturligvis gør vi det.

Den anden er, at alle de mennesker, der står på indfødsretsforslaget, opholder sig lovligt i Danmark. Ingen af dem har begået noget som helst, der kan berettiggene nogen myndighed til at bede dem om at forlade landet, og de har derfor alle de rettigheder på det sociale og alle andre områder, som danske statsborgere har. Derfor er det noget sludder, når man lader, som om man ved at nægte dem indfødsret sparer den danske stat penge.

Jeg vil i øvrigt sige til sidst, at formanden har talt på udvalgets vegne. Udvalget minus Fremskridtspartiet er ganske enig med udvalgets formand. Det var ikke SF's ordfører, der talte, det var formanden for udvalget på det store, store flertals vegne, naturligvis.

(Kort bemærkning).

Knud Lind (FP):

Til fru Kirsten Lee vil jeg sige, at jeg ikke tror, fru Kirsten Lee var kommet med det overspændte indlæg fra denne talerstol, hvis fru Kirsten Lee havde villet sætte sig ind i de bilag, der ligger i Indfødsretsudvalget. Der har fru Kirsten Lee de oplysninger, fru Kirsten Lee søger.

[Knud Lind]

Så vil jeg godt gøre opmærksom på, som jeg tidligere har sagt, at der ingen er, der kan få dansk indfødsret uden ved lov, og i forvejen har disse ansøgere jo tidsbestemt opholdstilladelse. De kan fortsat bo i Danmark, indtil der bliver ro i deres hjemland og de kan komme hjem. Men i det øjeblik man har givet dem dansk indfødsret, er det sidste bolværk væk, for så er de blevet danske statsborgere, og så kan man ikke sende dem retur. Derfor er det meget vigtigt, for det er et nåleøje, som Folketinget skal tage stilling til.

Jeg vil gøre opmærksom på – og det er også en bemærkning til den tidligere minister, som var heroppe på talerstolen; jeg erindrer ikke navnet – at man kan blive enig om alle de regler, man vil, i Indfødsretsudvalget, men i sidste ende er det Folketingets medlemmer, der bestemmer, om de pågældende skal have dansk indfødsret, for hver enkelt ansøgning er at betragte som et selvstændigt lovforslag, som Folketinget skal tage stilling til.

(Kort bemærkning).

Tove Niemann (FP):

Af de fem personer, som fru Inger Harms nævnte at jeg har lavet ændringsforslag om ved sidste indfødsretslov, havde tre begået fuldbyrdet voldtægt; i to tilfælde havde der endda været flere om at begå den. En anden havde været i besiddelse af våben, men det var ikke bare en enkelt springkniv, for det viste sig – da der havde været kørt spirituskørsel og politiet tog hjem til ham – at han havde et helt våbenarsenal. Derfor stillede vi ændringsforslag. Den slags personer skal ikke have dansk statsborgerskab.

Poulsgaard (FP):

Hvis man ville gøre sig den ulejlighed at høre efter, og hvis man somme tider ville læse det, Fremskridtspartiet skrev, blev man ikke så overrasket.

Vi har med stigende ulyst stemt for disse indfødsretslove i den senere tid, og vi har gang på gang sagt, at hvis ikke der bliver strammet op, vil vi stemme imod. Selvfølgelig har fru Inger Harms ret i, at vi er meget kede af det, hvis vore venner i Norge og Sverige ikke kan få dansk indfødsret, og hvis nogle sydslesvigere ikke kan få dansk indfødsret. Men sådan som man kører afstemningen, har vi kun den mulighed at sige enten ja eller nej. Derfor må man stille æn-

dringsforslag vedrørende de forskellige, så kan de søge om optagelse igen.

Jeg står med B.T. for i dag, hvor en socialdemokrat ved navn Per Madsen – han er borgmester – skriver:

»Hvis ikke vi gør noget, har vi om 10–15 år en halv million udlændinge i Danmark.«

Vi ved fra andre lande, at man, når man får stor indvandring, får problemer, så det klodser. Ih, vi er jo så gode, vi er så flinke, vi er så rare! Hvorfor skal vi importere problemer til vore børn? Det er bare det, vi beder jer være opmærksomme på. Det er det, man er i gang med.

Jeg kan simpelt hen ikke i min vildeste fantasi forestille mig, at det ikke har gjort indtryk på denne forsamling, at folk demonstrerer i Københavns gader imod ytringsfrihed og hylder en diktator, der bor langt, langt væk herfra. Har det ikke gjort indtryk?

Jeg er bange for disse muslimer, for for en muslim er en kristen en vantro hund, og vi skal ikke gøre dette land til et paradys for muslimer. Vi har en kristen kulturarv. Den kristne kulturarv har vi en forpligtelse – enten man trækker på smilebåndet eller ej – til at værne om, og vi værner ikke om den kristne kulturarv ved at give alle disse muslimer og andre dansk indfødsret.

De lever heller ikke op til de kriterier, der var i gamle dage, hvor man ikke måtte ligge det offentlige til byrde, hvor man skulle klare sig selv. Det lever man slet, slet ikke op til i dette digre værk.

Vi er ikke kommet let til denne beslutning i Fremskridtspartiet, hvis nogen tror det. Vi har brugt timer på at diskutere den indfødsretslov. Jeg kan også sige, at hvis ikke Folketingets flertal tager sig sammen, er det ikke sidste gang, vi får de diskussioner. Vi vil sørge for, at den diskussion kommer op, hver gang vi skal stemme om indfødsretslove.

Men igen til fru Inger Harms, som er formand for udvalget: Kom med sydslesvigerne, kom med nordmændene, kom med svenskerne, kom med vore naboer, der opfører sig ordentligt! De vil gå glat igennem, der vil overhovedet ikke blive problemer.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges med 85 stemmer (S, KF, SF, V, RV, CD og KRF) mod 13 (FP).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Tredje behandling af lovforslag nr. L 105:

Forslag til lov om ophævelse af lov om et hovedstadsråd.

Af indenrigsministeren (Thor Pedersen).

(Fremsat 17/11 88. Første behandling 25/11 88. Betænkning 9/3 89. Anden behandling 14/3 89).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Hjortnæs (S):

Venstres gruppeformand, hr. Ivar Hansen, kritiserede i går, den 16. marts 1989, i dagbladet B.T. Folketinget for at vedtage love, der enten har vist sig at være umulige at administrere eller har vist sig ikke at stemme overens med de faktiske forhold. Indimellem har man som politiker siddet med røde ører, sagde hr. Ivar Hansen til bladet.

Når nu hr. Ivar Hansen om et øjeblik stemmer ja til forslaget om at nedlægge Hovedstadsrådet, sker det, uden at hr. Ivar Hansen ved, hvilke konkrete virkninger det får. Københavns Amt, Roskilde Amt, Københavns Kommune siger, at det bliver dyrere, mere kompliceret, mere bureaukratisk at træffe beslutninger om fælles anliggender. Alle, der har rettet henvendelse til Kommunaludvalget i denne sag, minus et par konservative politikere har sagt præcis det samme: dyrere, mere kompliceret, mere bureaukratisk.

Jeg ved ikke, om det er rigtigt. Ingen ved, om det er rigtigt, for regeringen ved sin indenrigsminister har ikke villet fortælle Folketinget, hvad der skal ske. Kommunerne finder nok ud af det, siger fru Marianne Jelved. Det må bero på forhandling, siger indenrigsministeren. Vi, og det gælder altså også hr. Ivar Hansen, kommer til at sidde tilbage med de røde ører.

Jeg har ikke taget ordet her ved tredje behandling for at appellere til regeringen og til partierne bag regeringen endnu en gang, for jeg ved godt, at det ikke nytter noget. Jeg har taget ordet, fordi jeg godt vil sige til hr. Ivar Hansen, at jeg er meget enig med ham i flere af de udtalelser, han kommer med til B.T., men netop derfor er det vigtigt for mig at understrege, at det, hr. Ivar Hansen nu gør, netop er at lefle for en stemning, en fikks idé, som i sin realisering efter alt at dømme er ufornuftig, og som i praksis utvivlsomt vil påføre amtskommunerne og kommunerne i hovedstadsregionen store problemer.

Hvorfor har hr. Ivar Hansen med de holdninger, hr. Ivar Hansen har, ikke sagt til sin partifælle indenrigsministeren: Dit hjemmearbejde er ikke gjort godt nok. Dette kan du ikke byde Folketinget og de kommuner i hovedstadsregionens område, der bliver berørt af det, om igen! Hvorfor har hr. Ivar Hansen ikke gjort det?

Endnu en gang: Jeg forstår stadig ikke, hvorfor regeringen har afvist Socialdemokratiets udstrakte hånd til forhandling. Vi har altid i Folketinget, når det handlede om kommunale strukturproblemer, kunnet nå til enighed, og vi har faktisk altid tilstræbt enighed. Her vil regeringen trumfe sine ideer igennem og endda uden at kende konsekvenserne. Jeg forstår det ikke; måske tør jeg håbe på, at hr. Ivar Hansen vil mærke de røde ører. Indenrigsministeren fatter ingenting, og fru Marianne Jelved har i hvert fald ikke i denne sag været i stand til at praktisere det samarbejdende folkestyre. Det er sørgeligt, men desværre alt for sandt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges med 58 stemmer (KF, V, FP, RV, CD og KRF) mod 42 (S og SF).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Tredje behandling af lovforslag nr. L 106: